

IN DIT NUMMER:**Bijdrage van:***Johan Paantjens**Jan Paantjens**Frank Rockx**Kees Rommens**Ad van Tetering**Kees Groen**Anthony Crowbars**Astrid Kleuskens***Interessante info**

- Schoolreisje
- De Achterban
- Fietstocht
- Lezing Henk Jan Ormel
- Zouden we dan toch iets goed doen?
- Vakantie gevoel
- Een mooie toekomst voor Halderberge

Redactie Nieuwsbrief

Kees Groen

Tel: 0165-508172

Frank Rockx

Tel: 0165-504872

Marja Koevoets

Tel: 0165-511394

Henk Grimbergen

Tel: 0165-317437

E-mail: Marja.koevoets@

hetnet.nl

VAN DE VOORZITTER

Beste CDA leden,

Terwijl we genieten van het mooie nazomerweer is de draad van het politieke werk weer opgepakt. Het jaar 2009 zal de boeken in gaan als een jaar met een prachtige zomer met veel zon en weinig regen. De vakantie is voor velen weer voorbij en we zijn weer terug in de werkelijke wereld. Ook het politieke seizoen is weer aangebroken.

Bestuurlijk gezien is 2009 een belangrijk jaar. De voorbereidingen voor de verkiezingen op 3 maart 2010 zijn in volle gang.

Donderdag 17 september j.l. was de algemene vergadering in het Veerhuis te Oud Gastel. Het CDA verkiezingsprogramma 2010-2014 en een aantal bevoegdheden van de ALV o.a. in het kader van de procedure ten behoeve van de kandidatenlijst zijn vastgesteld.

Het bestuur CDA Halderberge heeft Jan Paantjens voorgedragen als kandidaat lijsttrekker voor de gemeenteraadsverkiezingen in maart 2010. Er waren geen tegenkandidaten.

De goed bezochte vergadering heeft Jan Paantjens met applaus tot lijsttrekker gekozen.

De kandidaatstellingscommissie, bestaande uit Kees Groen, Peter van Boxel en Johan Paantjens, zal medio oktober aan het bestuur rapporteren omtrent de advieslijst. De commissie gaat met de groslijst aan de slag.

Roeland van Woerkom vertelde de stand van zaken m.b.t. de verkiezingscampagne. Hier zullen nog veel vrijwilligers nodig zijn. Iedereen kan in de

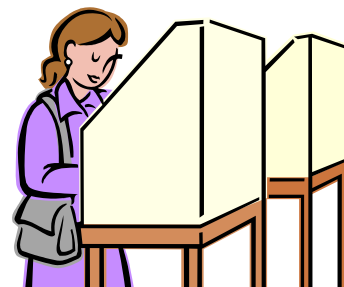
campagne iets betekenen, vele handen maken immers licht werk. Gezamenlijk moeten we er de schouders onder zetten. De vernieuwde CDA website zal ook een belangrijke rol in de campagne kunnen spelen. Er zal vanuit bestuur, fractie en leden input nodig zijn.

Dit najaar zal er onder de leden een financiële actie gehouden worden ten behoeve van de verkiezingscampagne. Over de campagne activiteiten wordt u nader geïnformeerd.

Voordat ik afsluit wil ik u attenderen op de algemene ledenvergadering op woensdag 18 november a.s. In deze vergadering wordt de kandidatenlijst vastgesteld.

Ik wens u veel leesplezier met deze nieuwsbrief,

Johan Paantjens,

Schoolreisje

Iedereen weet, dat Prinsjesdag op de derde **dinsdag** van september plaatsvindt. Minder bekend is echter, dat de raadsexkursie elk jaar gepland wordt op de derde **vrijdag** van september.

Tezamen met de griffier gemeentesecretaris, voltallig college en alle partners werden wij na een vlotte busreis inclusief een mini-rondvaart met de pont allerhartelijkst ontvangen in het schilderachtige Schoonhoven. In het prachtige historische raadhuis was waarnemend burger-vader Dick de Cloe onze gastheer. Toen die eenmaal op zijn praatstoel zat was hij niet meer te houden. Heden en verleden van het zogeheten zilverstadje kwam in sneltreinvaart voorbij. En passant werden tevens de herindelingsperikelen, waarin Schoonhoven zich bevindt, ook uitgebreid uit de doeken gedaan. Doorspekt met tal van anekdotes (de Cloe was liefst 17 jaar! lang Tweede Kamerlid) toonde onze gastheer zich een kundig en ervaren causeur. Daarna werd na een korte wandeling de lunch gebruikt (natuurlijk met het onvermijdelijke oer-Hollandse kroketje), waarna ons gezelschap in twee groepen door het stadje werd geleid. De wandeling eindigde bij het plaatselijke klokkenmuseum. Door het prachtige weer (wat hebben we trouwens een mooie zomer c.q. nazomer gehad) werden daarna natuurlijk de terrassen niet vergeten. Aan het einde van de middag vertrokken we weer richting Brabant om uiteindelijk in Bavel te belanden. Daar mochten we aanschuiven voor een heerlijke vis- of vleesmaaltijd. Later op de avond werd het hele gezelschap weer keurig voor het gemeentehuis afgezet. Tot zover het feitenrelaas van het Halderbergse schoolreisje.

Is daarmee dan alles verteld? Nee, natuurlijk niet. Ik heb inmiddels tal van deze tripjes meegemaakt en iedereen weet, dat zo'n dag bol staat van informele contacten. Zeker in verkiezingstijd wordt er volop gespeculeerd over personen en hoeveel zetels de diverse partijen misschien wel zullen behalen.

Elk jaar is er wel een actuele zaak. Dit keer

was het vertrek van Corina Tak bij haar partij het gesprek van de dag. Dat kwam vooral, omdat tijdens de dag de WOS een persbericht liet uitgaan omtrent Corina's voornemen, welke zij twee dagen eerder intern kenbaar had gemaakt. Het persbericht vermeldde echter niet naar welke partij zij zou verhuizen. Dat was natuurlijk voer voor speculatie. Wij hadden echter geen zin om onnodig verstoppertje te spelen, dus nadat beaamd werd, dat zij voor het CDA had gekozen was het nieuwtje zo weer oud nieuws.

Ik ben benieuwd welk nieuwtje we volgende keer met elkaar zullen bespreken, hoewel.....wie maakt dan deel uit van het raadsgezel-schap? Dat beslist er maar één: de kiezer!

Frank Rockx

Van de redactie

Beste CDA-ers en andere lezers,
Na de zomervakantie staan wat de politiek betreft weer spannende tijden voor de deur. Voor komend jaar maart staan de gemeenteraadsverkiezingen op het programma. Vier jaar geleden hadden we met een slechte landelijke positie te maken, met name omdat Wouter Bos in positieve zin de spot lights op zich gericht wist te krijgen. De lokale progressieven wisten daar optimaal van te profiteren, waarschijnlijk ook ten koste van het CDA. De tijden zijn echter veranderd. We blijven optimistisch. De kern van de zaak is om nu even geen uitglidders te maken. Het overgrote deel van de bijdragen in deze Nieuwsbrief gaat echter over de lokale politiek, zoals dat hoort in een periodiek van een lokale afdeling. Alle fractieleden, de wethouder, de

fractieassistente en enkele anderen hebben er weer voor gezorgd dat we u een alleszins leesbare Nieuwsbrief kunnen aanbieden.

Neemt u uitgebreid de tijd om dit blad te lezen en reageer als u ergens gedachten over hebt. Voor de volgende Nieuwsbrief wil ik u aansporen uw bijdrage op papier te zetten en voor 5 december in te dienen (liefst via e-mail bij

Marja.Koevoets@hetnet.nl)

Kees Groen

06 53 64 82 30 of via

kees.groen@kinesis-pharma.com

Foto's gemaakt tijdens de fietstocht in september 2009

Verdeelheid binnen CDA ontstaan tijdens jaarlijkse fietstocht

Om het politieke jaar weer te openen is op zaterdag 5 september een fietstocht gemaakt door de gemeente Halderberge. De doelstelling van deze fietstocht was de saamhorigheid binnen het CDA te behouden en een aantal projecten te bekijken die de volle aandacht hebben in de media.

De fietstocht werd in principe gestart in Stampersgat. Toch voor de mensen komende van Hoeven, Bosschenhoofd en Oudenbosch werd al snel samen opgefietst vanaf de Basiliek in Oudenbosch. De tocht was nog maar net gestart of er ontstond verdeeldheid in de groep. Dit is nieuw voor het CDA, meestal loopt de communicatie goed maar nu dus niet. De ene groep ging via Oud-Gastel naar Stampersgat en de andere groep via de Sint Antoinedijk.

De groep over de Sint Antoinedijk moesten er flink aan trekken door de harde tegenwind.

In Stampersgat werd stilgestaan bij de kerk. De ontwikkelingen van het centrumplan werden hier gepresenteerd door Frank Rockx. Een flinke discussie werd gevoerd. Wat is de reden dat plannen niet tot uitvoering komen? Men weet wat men wil, alle partijen zijn het hiermee eens, waarom dan niet verder met de procedures? Het CDA is unaniem van mening dat men nu moet doorpakken en zorgen dat in het voorjaar van 2010 de schop de grond in gaat.

Vanaf Stampersgat werd er gefietst naar Oud-Gastel. Stil gestaan werd aan de Rijpersweg. Deze gronden zijn door de gemeente verworven en dit biedt de mogelijkheid om op korte termijn woningbouw mogelijk te realiseren. Woningbouw die zo gewenst is in Oud-Gastel. Het CDA is van mening dat extra woningbouw op deze locatie prima is, en zelfs de voorkeur verdient op bouwen van extra woningen in het centrum.

De tocht werd vervolgd naar Café onder Toren. De plek, waarvoor de politiek zich moet schamen.

De ontwikkeling van het centrumplan loopt momenteel in sneltreinvaart. Belangrijk is dat er verschillende opties zijn, en dat door een extern bureau hiervoor onderzoeken lopen. Wat wil Oud-Gastel aan winkelbestanden, en wat vraagt dat van de infrastructuur? De verplaatsing van de scholen naar één locatie nabij de sportvelden, in de vorm van een brede school heeft de voorkeur. Na een ritje rond de kerk werd naar Bosschenhoofd gefietst, waar we onder het genot van een drankje bij

café Stroop aan de Vaartweg, de problematiek van de rondweg bespraken. De rondweg die invloed heeft op het aantal vervoersbewegingen door Bosschenhoofd. Duidelijk werd dat extra vrachtverkeer zoveel mogelijk moet worden voorkomen en dat de snelheid (vaart) moet worden verminderd van 80 km/uur naar 60 km/uur. Wellicht dat de naam van Vaartweg moet worden veranderd in "Slakweg".

Nadat de 17 deelnemers hun drankje hadden genuttigd werd de tocht vervolgd naar Oudenbosch. De Haven werd hier aanschouwd. Iedereen was het er mee eens dat dit een prachtig stukje Halderberge is geworden, waar het genieten is van de bootjes, water, kademuren en winkels. In café Nuiten werd de dag geëvalueerd. Het weer was prima, hetgeen 's morgens zeker niet het geval was. Het CDA kan weer terugzien op een gezellige CDA-dag.

Ad van Tetering

DE ACHTERBAN 8

Als oud fractievoorzitter van het CDA Halderberge lokaal Plus, heb ik deze man vanaf het prille begin meegemaakt in al zijn politieke escapades. Ik vond het een erg boeiende man met dito verhaal. En de man, Frank Rockx in dit geval, is nog niet uitgekeken op het politieke spelletje, de Dorpspolitiek!

Vandaar dat ik het een goed idee vind om u lezers, ook in het kader van de aanstaande gemeenteraadsverkiezingen, een portret van onze huidige fractievoorzitter van het CDA Halderberge voor te schotelen.

Frank, maar ook zijn vrouw Franka, zijn naast Simone en Peter Dirven de enige vrienden die ik uit de politiek heb overgehouden. Is meer dan voldoende hoor, geloof me. Vandaar dat het mij persoonlijk een groot genoegen is de spotlights op "onze Frank" te richten. Zie hier het resultaat van mijn interview met deze actieve, gedreven, altijd onrustige C.D.A. voorman.

F.M.M.M. Rockx.

Dit kereltje werd geboren op Nieuwjaarsdag 1952. Of het een "blèter" is geweest weet ik niet, maar nu is Frank in ieder geval niet op zijn mondje gevallen. Dat is maar goed ook, want zeker in de huidige politieke verstandhoudingen moet je de kaas niet van het brood laten eten.

Onze Frank was het kakelnestje uit een groot Rooms Katholiek Roosendaals gezin. Het bestond uit vier jongens en vier meisjes. Een wat dit betreft evenwichtig gezin.

Vader Rockx was, hoe bestaat het, onderwijzer aan de Pius 10 school in Roosendaal. Moeder Rockx werkte keihard in het gezin met 8 kinderen! Frank zijn moeder was een godvrezende diepgelovige vrouw. Vader Rockx was wat het geloof betreft duidelijk minder fanatiek dan zijn vrouw.

Een opvallend aspect in dit gezin, liever gezegd familie Rockx, is het feit dat het een familie van "tweelingen" is. Zowel de vader van Frank, als zijn moeder is er een van een tweeling! Los van dit feit kregen de ouders van Frank zelf ook weer een tweeling. Deze vruchtbare traditie zette zich voort bij de kinderen van de ouders van Frank, dus ook bij zijn broers en zusters. Een leuk detail is dat zeker in die tijd de pastoor nog aan huis kwam om de ouders van Frank toch maar te herinneren aan de Rijke Roomse Traditie: Ga en vermenigvuldig U. Anders was ik er misschien wel helemaal niet geweest, aldus een grinnikende Benjamin, die inmiddels is opgegroeid tot een soort grijze eminentie à la Frits Thors.

Onze Frank liep het schoolpad van de lagere school op naar de basisschool St. Marie in Roosendaal. Op deze locatie staat nu het huidige Stadskantoor alias het Roosendaals gemeentehuis. Frank was een lief en leergierig ventje?

Zijn jeugd bracht Frank voornamelijk buiten door. In het oude stadscentrum van Roosendaal. Frank had ruimte nodig en dat zocht hij overal en nergens. Ondanks dat hij uit een echt warm nest kwam, was hij haast nooit thuis te vinden. De moeder van Frank was een lieve, veel te toegeeflijke huismoeder. Met acht kinderen was dit niet altijd handig, de Rockxjes maakten hier, zoals kinderen nu eenmaal eigen is, handig gebruik van. Tja, maar zo zijn moeders nu eenmaal, sprak de jongste en zeker niet de braafste van het gezelschap.

Zijn vader was hier juist de tegenhanger van, erg streng, een echte onderwijzer. Samen met de toegeeflijkheid zijn vrouw zorgde dit voor een juist evenwicht in dit gezin van 10 mensen. Dat mijn vader streng was, was ook wel goed hoor, aldus Frank. Met een groot gezin als dat van ons moet er orde en netheid zijn. Frank zijn broers en zussen spookten natuurlijk van alles uit. Frank rookte in tegenstelling tot nu, af en toe stiekem een sigaretje. Je kon vroeger van die pakjes o.a. Cross, van 10 sigaretten kopen, nou Frank deed dat ook. Ze pafden dan binnen de kortste keren alle sigaretten de lucht in, de rest laat zich raden.

Frank had om aan een paar extra zakcenten te komen, een bijbaantje, als broodsnijder bij een bak-

kerij versierd. Deze bakkerij was gelegen tegenover de Petit bar in oud Roosendaal. Op zekere dag had Frank een beetje een dolle bui en was met een paar maatjes op het platdak van de bakkerij geklommen om te boeven. In zijn zak had hij een eigen gemaakte katapult meegenomen. Munitie lag er op het platdak meer dan voldoende. Frank en zijn maatjes schoten op alles wat bewoog, Frank was een echte scherpschutter.

De aanvoerder, jawel Frank Rockx, schoot aan de overkant in een keer pardoes dwars door drie ruiten heen! Om het maar zachtjes te zeggen, onze F.M.M.M Rockx werd thuis niet echt geprezen. Toch heeft Frank een fijne jeugd in Roosendaal. Zijn jeugd jaren sleet hij voornamelijk in de Oude Binnenstad van Roosendaal.

Wat de oorzaak of aanleiding was van dit opstandige gedrag, is niet duidelijk aan te geven, maar zo'n lief manneke als hij op de lagere school was, zo'n vervelende puber werd hij op de Berchmans Mulo! Hij herinnert zich nog steeds met afschuw dat hij regelmatig 10 x het Franse hoofdstuk Notre Famille in het Frans moest overschrijven! Het was een drama.

Ook ons Suuske mocht kennis maken met, wie kent hem niet "De Beer" uit Oudenbosch, broeder Barnabas. Uiteindelijk slaagde Frank met vlag en wimpel aan de Mulo en hij wilde perse onderwijzer worden. Het bloed kruipt waar het niet gaan kan, toch?

Hoe het mogelijk was, weet hij niet, maar voordat hij naar de roemruchte PABO alias de Vossenbergh in Oudenbosch ging kreeg hij eerst een verzoek om eens rustig van gedachte te komen wisselen met de heer Hoornick directeur van de Vossenbergh. Is dit wel iets voor jou Frank, vroeg de directeur aan hem. Het leek er op dat ze toch wel enigszins angst hadden voor dit vervelende ventje? Zijn reputatie van een recalcitrant mannetje was hem kennelijk al vooruitgesnel. De interne tam tam van de Broeders werkte kennelijk uitstekend.

Het gesprek met directeur Hoornick heeft een positieve wending gegeven aan de verdere studieactiviteiten van onze toekomstige wel erg jonge onderwijzer. Hij ontgroeide alras zijn puberaal gedrag en ontwikkelde zich tot een vlijtige en serieuze student. Nadat Frank met succes zijn diploma had opgehaald, kon hij eindelijk in de voetsporen van zijn vader treden.

En waar ga je dan je beroep als onderwijzer uitoefenen als je in Roosendaal woont, jawel in Hoeven Noord Brabant. Gods wegen en die van Frank Rockx zijn soms onnavolgbaar.

Ik had er nog nooit van gehoord zei Frank, van Hoeven, laat staan dat ik er ooit geweest was. Ik begon mijn inmiddels al weer 35 jaar durende onderwijscarrière aan de voormalige Maria school in Hoeven, mijn huidige school genaamd de Lindelommer. Op 1 augustus 1974 stapte ik in het onderwijswereldje en dat is tot op de dag van vandaag nog steeds zo. En Toon, ik heb er geen moment spijt van gehad, dit is mijn ding. Mijn huidige onderwijstaak is toch wel wat anders ingevuld als aan het begin van mijn onderwijzersloopbaan.

De laatste jaren kom ik als begeleider van jonge studenten, die de onderwijswereld in wenssen te gaan, op 12 verschillende scholen om deze mensen te begeleiden op hun ontdekkingsreis door het onderwijswereldje. Frank geniet hier volgens eigen zeggen ontzettend van. Het onderwijs vergriest en wijst hierbij terecht op zijn eigen nog redelijk gevulde grijze haardosje. Werken met deze jongens en meisjes, van alle gezindten, is hartstikke fijn. Je blijft er jong bij, bovendien vind ik het een voorrecht mijn eigen ervaring over te kunnen brengen op de jeugd van tegenwoordig. Dit is in één woord fantastisch, aldus een gedreven leerkracht.

In 1975 leerde ik mijn vrouw Franka kennen, de moeder van mijn, beter gezegd onze twee kinderen

Michael en Christel. Kort na de geboorte van onze zoon Michael, sloeg bij Franka het noodlot toe. Gevolg van deze ernstige ziekte is dat Franka haar verdere leven in een rolstoel moet doorbrengen. Geluk bij een ongeluk is dat Franka niet bij de pakken neer is gaan zitten, maar zo goed en zo kwaad als het gaat, is Franka blijven werken, nog steeds.

Gevolg van deze handicap is wel, dat Frank als geen ander weet, hoe moeilijk het is om als mantelzorger buiten een normale dagtaak om, ook nog de zorg voor Franka op zich te nemen. Frank doet dit met een liefde en toewijding waar ik een mate-loze bewondering voor heb. Chapeau Franky Boy.

Frank heeft 15 jaar met drie man op en neer gependeld naar Hoeven. Na 15 jaar heeft hij uiteindelijk de knoop doorgemaakt en is hij verhuisd naar Hoeven.

Als je dan in Hoeven woont en leeft, dan loop je vroeg of laat de Godfather van Hoeven 2000 Ad Wijnen tegen het lijf. Zo gebeurde het ook met onze Roosendaler Frank Rockx.

De eerste kennismaking vond plaats op 30 april 1996 tijdens de viering van Koninginnedag in Hoeven. Wijnen spreekt Frank aan onder het genot van een pilsje, en vraagt hem op de man af of Frank iets voelt voor politiek? Nog niet zegt hij, maar ik zal er over denken.

Zoals gezegd, Frank houdt het aanzoek in beraad, maar niet voor lang. In september van hetzelfde jaar 1996, geeft hij al meteen acte de presence bij de vergadering van Hoeven 2000. Het is toevallig de vergadering waarin voor de gemeentelijke herindeling de kieslijst voor de verkiezingen in november 1996 moet worden vastgesteld.

Plaats 1 & 2, respectievelijk Ad Wijnen en Vincent Kessels met een S, leveren geen enkel probleem op, is zo gepiept. Maar bij nummer drie stokt de procedure min of meer. Na enig soebatten trekt de vrouw van Vincent Kessels, Rosemarie, Frank uiteindelijk over de streep. Frank stelt zich kandidaat voor deze derde stek op de kieslijst Gemeenteraadsverkiezingen november 1996. Dit alles in het kader van de naderende gemeentelijke herindeling.

Ook Ineke Melisse de vrouw van de latere gemeentevoorlichter in Halderberge was in de race voor deze plek, maar de dame in kwestie haakte prompt af. Het idee om in de raad te moeten zitten sprak haar niet aan, aldus Frank.

Frank scoorde 145 stemmen, ruim meer dan Vincent, maar Ad Wijnen kwam Frank Rockx persoonlijk mededelen dat ondanks dat Frank meer stemmen had dan Vincent, hij toch niet in de raad kwam. Had te maken met het simpele feit aldus Wijnen dat je minstens een halve zetel mee moest nemen, en Frank was hier niet in geslaagd. Frank werd wel meteen fractieassistent voor Hoeven 2000 in de raad. Hoe het ook zei, Frank viel net buiten de Hoevense boot. Politiek gezien ging een wereld voor hem open en hij ging er helemaal in onder. Hij voelde zich als een vis in het water en spetterde en spartelde dat het een lieve lust was. De stijl van zijn politieke voorman leverde toch wel wat discussie op, daar had Frank best wel wat moeite mee, maar vooralsnog was het allemaal nog redelijk binnen de perken.

In 1999 kwam er een wetswijziging, waarbij je met voorkeurstemmen in de raad kon worden gekozen. Frank kwam in maart 1999 binnen met het respectabele aantal voorkeurstemmen van bijna 300! Helaas was dit geen garantie voor een lang verblijf in de raad.

In januari 2000 bood Frank schriftelijk zijn ontslag aan. Frank had zijn hand fors overspeeld. Hij vergaloppeerde zich om geheel in het belang van Hoeven 2000 een fusie er door te drukken met Gemeenschapsbelangen uit Bosschenhoofd. "Ik was wat overmoedig" aldus Frank Ik heb mijn lesje in nederigheid wel geleerd. Viel hem erg, en dan bedoel ik ook erg, zwaar dit afscheid, aldus Frank. Maar hij was wel zo correct dat hij ondanks het feit dat hij het dolgraag deed, politiek bedrijven, zijn zetel meteen terug gaf aan de partij Hoeven 2000, en zo hoort het ook, aldus Frank.

Maar het bloed kruipt nu eenmaal waar het niet gaan kan, en Frank had er van geproefd en wilde weer opnieuw de actieve politiek in.

Op 5 juli 2000 had ik in Stampersgat een open en prettig huiskamergesprek met Frank Rockx, de onderwijzer uit Hoeven. Het klikte meteen.

Ik kende Frank natuurlijk al wat langer, immers ik had hem al een tijdje meegemaakt eerst als fractieassistent later als raadslid. Dus een echt onbeschreven blad was hij zeker niet. Tijdens dit gesprek gaf hij aan, na rijp beraad, graag lid te willen worden van het CDA en zich in te willen zetten voor het CDA Halderberge. Op mijn vraag of zijn aspiraties ook richting de actieve politiek liepen, gaf hij in

De bijdragen in deze nieuwsbrief zijn geschreven op persoonlijke titel van de respectievelijke auteurs. Hoewel de redactie de bijdragen beoordeelt op relevantie voor de nieuwsbrief neemt zij noch het CDA-Halderberge de verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bijdragen.

eerste instantie aan eerst te willen proeven van de sfeer binnen het CDA, in een later stadium sloot hij deze optie zeker niet uit! Voilà.

Frank ontpopte zich als een gedreven, zeer betrokken en een bevlogen lid van het CDA. Niets was hem te veel, je deed nooit tevergeefs een beroep op hem.

Tijdens de verkiezingscampagne was hij op vele fronten inzetbaar waarbij hij een tomeloze energie aan de dacht legde. Plakken, schrijven, vergaderingen en mensen bezoeken, noem maar op, niets was hem te veel. Frank stopte enorm veel, en nog, energie in het CDA. Ik voel me thuis bij deze club CDA mensen, het gaat me goed, aldus onze Frank.

Tijdens de verkiezingen van 2002 kwam Frank met het zeer respectabele aantal van 293 voorkeurstemmen de CDA lijst bestormen. Frank liep meteen als nieuw gekozen raadslid rechtdoor de raadzaal in. Frank was apetrots op zijn uitstekende resultaat, en het CDA ook. Na zijn minder prettige ervaringen die hij mede zelf had veroorzaakt, was hij nu geheel op eigen kracht, met een berg voorkeurstemmen de raad binnen gevlogen. Wat goed is komt snel hé Toontje! Ik zie hem nog stralen. Hij trok stiekem een lange neus naar iedereen die hem had neergesabeld. Er is geen groter vermaak.....!

Het nieuwe duale kiesstelsel, ditmaal uit de koker van prof. Elzinga, had zijn intrede in de gemeentelijke politiek gedaan. En dit laatste wapenfeit het dualisme, bleef niet zonder gevolgen. Er ging een wereld voor mij open. De rechtstreeks gekozen burgemeester stierf een langzame dood, maar voorkeurstemmen en dualisme waren de nieuwe toverformule in het land van de gemeentepolitiek.

Frank gaf zelf aan dat hij in was om voorzitter te worden van de commissie Inwoners en Samenleving. Technisch voorzitter zoals Frank dit noemt, van de commissie I & S gedurende nu alweer 7 jaar. Ik geniet er nog altijd van, van dit spelletje "politieken".

Het politieken is weleens spannend, vooral de laatste jaren zijn toch wel erg hectisch maar ik heb er niet echt slapeloze nachten van overgehouden, nee verre van dat. Nu moet ik zeggen dat de politiek in Halderberge nooit een oase van rust is geweest, er gebeurt altijd wel iets, maar dat klinkt jou niet vreemd in de oren, toch? Tenslotte heb ik altijd nog ergens een klankbord waar ik even mee kan overleggen, een door de wol geverfde politicus, is wel fijn.

Tja en het CDA, het is als een warme deken, zoveel verschillende mensen met zoveel saamhorigheids-

gevoel. Is een erg prettig gegeven, ik voel me er nog steeds uitstekend thuis.

De verschillen tussen een lokale partij en een landelijke zijn best interessant. Bijvoorbeeld de prettige contacten met zowel vertegenwoordigers van Provincie als met de mensen uit de Tweede Kamer zijn toch wel verrekke handig. De kaders bij een landelijke partij zijn breder, veel breder. Op deze wijze leer je over je eigen grenzen heen te kijken, en kun je veel beter een uitgebalanceerde mening vormen over de maatregelen die je neemt voor TOUT Halderberge. Hier had ik bij Hoeven 2000 toch een iets andere kijk op, minder breed georiënteerd. .

Het CDA Halderberge is een partij, zonder nu met stroop te willen smeren, waar mensen positief kritisch mogen zijn. Ook je eigen genuanceerde mening, ook al wijkt deze mening volledig af van de rest, ook hier is altijd een open oog en oor voor. Is erg prettig.

Tja, ik had deze vraag wel verwacht. Wat verwacht je van de komende verkiezingen? De gemeenteraadsverkiezingen natuurlijk. Durf je een voorspelling te doen?

Zoals jezelf als geen ander weet, je kunt er niets over zeggen! Een ding is zeker, wij hebben een zeer turbulente periode achter de rug. Van het vorige college blijft, lees vandaag de krant hier maar over, niets over. Is toch wel schrijnend. Wat doen de partijen die noodgedwongen zijn samengegaan? Ik heb geen flauw idee, het is een soort open zenuw!

Het streven van het CDA is om minstens die vierde zetel, waar wij volgens mij als geen ander recht op hebben terugverdienen. Het CDA is een politiek meer dan correcte en consequente partij, al jaren. Ik zie de komende verkiezingen dan ook met vertrouwen tegemoet.

Anthony Crowbars.

Zouden we dan toch iets goed doen?

We zitten inmiddels volop in de voorbereiding voor de gemeenteraadsverkiezingen van maart 2010. Als partij vraag je je dan af of je voldoende kandidaten beschikbaar zult hebben voor de (verwachte) verkiesbare plaatsen op de lijst. Of we genoeg capabele mensen in onze gelederen hebben is helemaal de vraag niet. Aan degenen die hier twijfels over hebben geef ik bij deze het advies om eens langs te komen op de steunfractievergaderingen. Daar zitten continu minstens 15 mensen aan tafel die ik probleemloos het CDA-standpunt zou durven laten verdedigen. Helaas is niet iedereen in de gelegenheid om het raadslidmaatschap te combineren met zijn/haar dagelijkse werk. Toch hebben we het voor elkaar om acht mensen beschikbaar te hebben voor de verkiesbare plaatsen. Eigenlijk zitten we daarmee in een luxe positie, zeker als we het vergelijken met andere partijen binnen Halderberge, maar ook vergeleken met andere CDA-afdelingen binnen Noord-Brabant.

Groot voordeel binnen het CDA Halderberge is zeker ook de stabiliteit binnen de partij. Ook hierin verschillen we fors van een fiks aantal andere partijen binnen Halderberge. Er zijn daar inmiddels zoveel wisselingen van raadsleden (en misschien zelfs wethouder) geweest over de afgelopen meer dan 3 jaar, dat het voor een relatieve buitenstaander niet meer te volgen is. Hoe dan ook: binnen onze club zijn we heerlijk stabiel, met slechts als enige wijzigingen dat Jan Paantjens is doorgeschoven naar de wethouderspost en Ad van Tetering de fractie heeft aangevuld.

Een ander groot voordeel binnen het CDA Halderberge is dat we gelukkig zoveel mensen

beschikbaar hebben dat er geen oneindige lijst van dubbelfuncties is. De gemeenteraadsfractie kan netjes zonder last of ruggespraak functioneren, omdat er geen ongewenste dwarsverbanden lopen tussen bijvoorbeeld fractie en bestuur. Dat wil niet zeggen dat we totaal los van elkaar opereren, maar het bestuur zit zeker niet constant in de nek van de fractie te hijgen. Er is een nette en open manier van communiceren naar elkaar. Dat dit ook bij anderen opvalt blijkt naar mijn mening mede uit het simpele feit dat een raadslid van een andere partij zich aangesloten heeft bij het CDA en zelfs bij ons op een verkiesbare plaats wil staan. Dat lijkt me nogal een compliment!

Daarnaast zag ik tot mijn verrassing een niet-CDA wethouder van Halderberge bij de regi-overgadering op 19 september in Oud-Gastel. Een spreekbeurt van een Tweede Kamerlid van het kaliber van Henk Jan Ormel staat garant voor meer dan de standaardbelangstelling.

Kortom, laten we trots zijn op onze afdeling en laten we dat uitstralen. Daarmee zeg ik niet dat we perfect zijn, maar laten we in ieder geval de stabiliteit vasthouden en discussies niet op straat uitvechten. Wat er wat dat betreft bij andere partijen gebeurt kan ik niet begrijpen en is trouwens ook heel slecht voor de politiek als geheel. Bij deze dus gelijk een oproep aan onze collega's in de Halderbergse politiek: hang uw vuile was alstublieft niet buiten. Daar is niemand bij gebaat.

Even terugkomend op de titel van dit stukje: jazeker, we doen verschillende zaken goed binnen het CDA Halderberge. Laten we daar de vruchten van plukken.

CDA

Lezing “Intensieve veehouderij en dierenwelzijn” door Henk Jan Ormel, lid tweede kamer

In de bijeenkomst van het CDA Regio Markiezaat op 19 september 2009 heeft Tweede Kamerlid Henk Jan Ormel een lezing gehouden over intensieve veehouderij en dierenwelzijn. Een thema dat momenteel veel besproken wordt, en een thema waarmee Nederland vooruitloopt op vele andere landen.

Henk Jan Ormel is jarenlang dierenarts geweest in Tilburg en Hengelo en is sinds 2002 lid van de Tweede Kamer. Hij heeft in zijn carrière van ruim 30 jaar veel zien veranderen. De schaalvergroting zet zich steeds verder door. Een bedrijf van 150 koeien is in Nederland een bedrijf van formaat, maar in Amerika is dit een hobbymatig bedrijf. Toch is de landbouw en veeteelt voor Nederland van groot belang. Een groot gedeelte van het nationaal product komt vanuit deze sector en voor de export is het van groot belang dat dit zo blijft.

Dat er de laatste jaren veel is veranderd t.a.v. dierenwelzijn mag duidelijk zijn. Vroeger werd geaccepteerd dat een ziek huisdier (hond of kat) werd overgedragen aan de dierenarts, die vervolgens het diertje een spuitje gaf en dat het beestje werd verwerkt tot diervoedsel. Momenteel ziet men een heel proces afspelen als een dier ziek is. Allerhande dure medische behandelingen vinden plaats, en als het dier stervende is worden kamers ingericht om het rouwproces te laten voltrekken. Daarna wordt het diertje begraven op een speciale begraafplaats.

Momenteel ziet men grote tegenstrijdigheden. Neem het voorbeeld van de rat. De rat in onze directe omgeving moet worden bestreden. Een bestrijdingsmiddel wordt ingezet, waardoor de rat een gruwelijke dood tegemoet gaat. Daarnaast wordt de rat ook ingezet voor wetenschappelijk onderzoek. Met de rat wordt zo zorgvuldig mogelijk omgegaan en het onderzoek dient ten nutte van de mens. Over dit laatste wordt momenteel volop gediscussieerd, en kan in ogen van velen niet, maar dat de rat gewoon wordt vergiftigd is acceptabel.

In onze samenleving zijn momenteel vier stromingen ten aanzien van de omgang met dieren.

De eerste groep ziet het dier puur als een economisch belang. Een varken ziet men als een geldbedrag, b.v. een biljet van € 100,-.

De tweede groep ziet het dier als een levend wezen

waarmee men graag werkt, en waarvoor men goed wil zorgen, en waaruit men uiteindelijk economisch rendement wil halen.

De derde groep ziet het dier als een levend wezen, waarvoor men respect moet hebben en deze groep heeft dierenwelzijn hoog in het vaandel staan.

De vierde groep ziet het dier gelijkwaardig met de mens, consumeren van dierlijk voedsel is niet toegestaan. Het verschil tussen dier en mens is minimaal, en de mens is biologisch ontstaan uit een dier.

De agrarische ondernemer van vandaag wordt hiermee geconfronteerd. Men ziet twee stromingen. De partij van de dieren is groeiende en zal alles op alles zetten om de andere partijen er van te overtuigen dat de huidige wijze van dierenwelzijn onaanvaardbaar is. Een aantal partijen, zoals de PVV, Groen-Links en SP volgen deze opvatting.

Dit is een reden voor het CDA om met een genuanceerd verhaal te komen en de discussie aan te gaan over dierenwelzijn. Zowel de boeren als de dieren hebben hiermee te maken. Bewustwording van het feit dat dieren het goed hebben in Nederland, en dat Nederland vooruit loopt op dit gebied. Ook binnen Europa moet de discussie op gang worden gebracht. Hoe gaan we om met diertransporten, castratie van biggen, vaccinatie van dieren enz.

Door de lezing van Henk-Jan Ormel kwam een discussie op gang. De melkquotering kwam ter sprake. Moeten we streven naar verlenging hiervan of moet de melk vrij worden gegeven? Henk-Jan van Ormel was stellig van mening dat het vrij geven van de melk uiteindelijk de beste optie was. Op korte termijn zal dit zeker gevolgen hebben voor de melkprijs.

Aangegeven werd dat schaalvergroting onvermijdelijk is. De kostprijs kan hierdoor worden verlaagd, hetgeen van belang is om te concurreren. Nederland is momenteel de 3de agrarische grootmacht in de wereld. Om deze positie te behouden zal de agrarische sector voorop moeten blijven lopen. Dierenwelzijn moet verbeteren en dierziekten moeten beheersbaar worden. Dat we respect moeten hebben voor dieren past in het gedachtegoed van het CDA, waarbij rentmeesterschap hoog in het vaandel staat.

Aangegeven werd dat dierenwelzijn vooral een hot item is in welvarende landen. Het is tijdgebonden en cultuurgebonden. In het ene land is de koe heilig, en in een ander land is een hond een lekkernij. Door een van de aanwezige werd gepleit voor het behouden van het ministerie van LNV. Henk-Jan Ormel gaf aan dat het beter zou zijn dit ministerie onder te brengen bij twee verschillende ministeries, waardoor er gezonde debatten konden worden gevoerd. Nu zijn het tegenstrijdige belangen die binnen een ministerie moeten worden ingevuld. Aangegeven werd dat door de invulling van de Ecologische Hoofdstructuur vaak de belangen van de boer worden geschaad. Vernatting van gebieden zorgt voor extra druk op dierziekten. Ad bedoelt hier volgens mij dat door vernatting er meer dierziekten zullen voorkomen, in dat geval klopt de zin

niet. Minder agrarische grond betekent dat de agrarische sector extra onder druk komt te staan. Momenteel wordt gezocht naar inrichtingen van het landelijk gebied, waarbij aan beide aspecten wordt voldaan.

De huidige agrarische ondernemers worden opgeroepen om hun deuren te openen voor de burgers. Het is belangrijk tel aten zien wat er speelt binnen het boerenbedrijf en wat er wordt gedaan in het kader van dierwelzijn. Dit moet ook uitgedragen worden naar de stedelijke gebieden. De LTO heeft daarin een zeer belangrijke taak.

Wat is Nederland zonder agrarische bedrijven?

Ad van Tetering

In Memoriam Jacques Ermen, uitgesproken op 19 september 2009 tijdens de vergadering van CDA regio Markiezaat.

Geachte aanwezigen,

Aan het begin van deze eerste vergadering van het nieuwe politieke seizoen wil ik met u stilstaan bij het overlijden van Jacques Ermen. Velen van u zullen de afgelopen jaren Jacques ontmoet hebben, aangezien hij een frequente en graag geziene gast was op de vergaderingen van het CDA regio Markiezaat.

Jacques was een typisch Brabantse politicus, met wie je zowel op inhoudelijk als op persoonlijk vlak een forse boom kon opzetten. Vanwege zijn warme persoonlijkheid was er ook geen drempel om Jacques te bellen als je met een vraagje zat.

Vanuit Sint Willibrord opereerde Jacques als lid van de provinciale Statenfractie van het CDA. Sinds 2002 behartigde hij daar mede de belangen van West-Brabant. Jacques had hele korte lijnen naar bestuurders en politici in de regio, wat het voor ons gemakkelijker maakte om regionale en zelfs lokale problemen in Den Bosch over het voetlicht te krijgen.

Jacques Ermen was lid van de commissie Economie, Mobiliteit en Grote stedenbeleid. Daarnaast was hij woordvoerder voor onderwijs en kennisinstellingen.

Vanuit de regio Markiezaat waren we in de loop van 2008 bezig met het voorbereiden van een studiedag over de aansluiting tussen opleidingen en de werksituatie. Vanuit zijn onderwijsachtergrond

was Jacques de drijvende kracht achter dit initiatief. We hadden er inmiddels een aantal besprekingen opzitten toen op 22 augustus Jacques na een bespreking in de kelder even nableef om te zeggen dat hij de volgende dag naar het ziekenhuis moest om naar zijn maag te laten kijken. Hij had namelijk al een tijdje problemen met slikken. Op zo'n moment ga je niet gelijk uit van het slechtste bericht dat iemand kan krijgen. Helaas was dat wel het bericht dat Jacques mee naar huis kreeg.

In een mailtje van 30 augustus meldde Jacques dat bij hem slokdarmkanker was geconstateerd en dat hij op korte termijn geopereerd zou worden. De operatie leek naar wens te zijn uitgevoerd en in de maanden na de operatie krabbelde Jacques weer zover op dat hij voorzichtig aan het werk kon gaan op school en bij de provinciale staten.

Enkele maanden leek het goed te gaan totdat de ziekte onomkeerbaar terugkwam. Dit leidde uiteindelijk tot het overlijden van Jacques op 10 juli 2009. We hebben van Jacques afscheid kunnen nemen tijdens een herdenkingsdienst in Sint Willibrord en bij de crematie in Roosendaal. Veel CDA-ers gaven daar blijk van hun respect voor Jacques. Als CDA-ers uit de regio Markiezaat dienen we ons Jacques Ermen met respect te herinneren. Hij heeft veel goeds betekend voor onze regio.

Mag ik u vragen Jacques in een moment van stilte te gedenken.

Kees Groen

Actualisering sportnota

Op 28 september is onder leiding van Jan van Hoek een interactieve avond georganiseerd om te horen wat er leeft binnen de verenigingen van onze gemeente. De avond werd verzorgd door Ben Moonen van Arcadis. Er was een brede vertegenwoordiging vanuit de verschillende verenigingen en de gemeenteraad. Dat gaf al aan dat het onderwerp ontzettend leeft.

In eerste instantie was er een negatieve stemming, en werd het gemeentelijk en bestuurlijk apparaat van de gemeente Halderberge verweten dat hun betrokkenheid en inzet minimaal was. Er werd gemakkelijker gelden uitgegeven aan verharding dan aan sport. En waarom zouden we over dit onderwerp praten de gemeente zal hoogstwaarschijnlijk toch geen extra middelen beschikbaar stellen. Gelukkig was dhr. Moonen in staat dit negatief geluid om te buigen naar een constructieve avond.

Planning

Doel van deze avond was:

- de huidige ontwikkelingen op sportgebied in beeld te brengen;
- te bezien wat voor invloed de vergrijzing heeft op het sportbeleid;
- welke trends zijn er te zien of te verwachten; en
- welke invloed heeft ruimtelijke ontwikkelingen op een aantal sportvoorzieningen

Na deze avond worden de buitensportverenigingen nog een keer uitgenodigd om hun visie te verwoorden. De binnensportverenigingen gaven aan ook behoefte te hebben aan een gesprek. De wethouder heeft hierop positief geantwoord.

Vervolgens wordt de beleidsnota volledig uitgewerkt en voorgelegd aan de gemeenteraad om te worden vastgesteld. De planning is dat in februari/maart een sportbeleid wordt vastgesteld voor de komende 5 jaar.

Diverse punten die aan de orde kwamen

Verwacht wordt dat de groei in sport niet zal toemen. Enkele sporten zoals atletiek zullen wel toemen. De sporter in de toekomst is minder gebonden aan een vaste vereniging. Gemeentegrenzen zijn niet meer bepalend voor welke vereniging interessant is. Daarom is het belangrijk dat een vereniging meer heeft te bieden dan alleen sport. Gezelligheid en samen iets ondernemen wordt als belangrijk item gezien.

Het inzetten van vrijwilligers voor onderhoud, kantine enz. wordt steeds moeilijker. Verenigin-

gen zien dat als een groot probleem. Daarnaast mogen/kunnen vrijwilligers een aantal dingen niet meer wat vroeger wel kon. Onderhoud aan velden en installaties is vaak specialistisch werk. Daarnaast laten Arbo-voorschriften vaak niet toe dat gewerkt wordt door niet professionals.

Tijdens de avond werd ook aangegeven dat maatschappelijke veranderingen invloed hebben op het exploitabel houden van accommodaties. In kantines mag niet meer worden gerookt, en gebruik van alcohol wordt steeds meer aan banden gelegd. Door deze ontwikkeling is het wellicht voor een aantal verenigingen noodzakelijk om meer met elkaar samen te werken. Het idee werd geopperd om bv. één bestuur te hebben voor een sportcomplex. Hierbij te denken aan Albano of Hoeven. Door de scholen hierbij te betrekken wordt het wellicht nog interessanter.

In het sportgebeuren ziet men ook ontwikkelingen t.a.v. de sporevelden. Kunstgrassportvelden ziet men steeds meer aangelegd worden. Binnen Halderberge zal dit ook zeker gaan gebeuren. Kunstgrassportvelden kunnen meer uren per jaar worden ingezet en wellicht kunnen meerdere type sport daarvan gebruik maken.

Privatisering.

De privatisering van sportverenigingen is niet bij elke vereniging het zelfde uitpakkt. Verenigingen met buitensportaccommodaties en sporthallen hebben het momenteel moeilijk. Zij zijn niet in staat geweest om voldoende reserves te creëren om groot onderhoud dan wel nieuwbouw uit te voeren. De gemeente zal bereid moeten zijn om deze verenigingen te ondersteunen. Voor een aantal verenigingen is de mogelijkheid aanwezig nieuwbouw te realiseren, doordat ze moeten worden verplaatst door ruimtelijke ontwikkelingen. Hierbij te denken aan Hoeven, Oud-Gastel en voetbalvereniging Victoria. Dit zou tevens het juiste moment zijn om onderlinge samenwerking te bevorderen, waardoor wordt voorkomen dat de zelfde problemen over 20 jaar weer aan de orde zijn.

Combinatie functionaris

Door het Rijk wordt er momenteel subsidie verstrekt voor een combinatiefunctionaris. Deze persoon wordt in 2010 volledig gesubsidieerd door het Rijk. Daarna vindt een afbouw regeling plaats. Deze functionaris werkt in de driehoek sport, onderwijs en de wijk. De meningen over het nut van deze functionaris is verschillend. Gezegd wordt dat ze meer behoefte hebben aan handjes en de ander ziet professionele ondersteuning als geroepen.

Door de regeldruk wordt het voor verenigingen steeds moeilijker om gebruik te maken van de mogelijkheden die er zijn. Daarnaast is een onafhankelijke bemiddelaar vaak meer in staat dan afzonderlijke bestuurders. Een duidelijke opdracht voor de functionaris wordt gezien als een must.

Vaak werd geopperd tot meer samenwerking. Juist

nu zijn er kansen. Door ruimtelijke ontwikkelingen komen er financiële middelen beschikbaar, die ingezet kunnen worden om de huidige sportaccommodaties een facelift te geven. Laten we daarvan in de toekomst gebruik maken.

Ad van Tetering

Brabant-Buitengewoon

Op 9 september zijn Ad van Tetering en ik op een symposium geweest in de Beekse Bergen in Hilvarenbeek.

Het ging over de reconstructie en revitalisering van het platteland (Brabant). Alle geledingen, zoals gemeentebesturen, provincie, waterschappen, terreinbeheerders, GGD en ook minister Verburg van LNV waren aanwezig om de tussenstand van de Reconstructie te bespreken. De Reconstructie speelt zich voornamelijk af in de "z.g. Reconstructiegebieden", waar de meeste intensieve veehouderijen zich bevonden. Vele zijn er opgekocht en gesloopt via de z.g. "Ruimte-voor-Ruimte regeling". Hierdoor wordt ook in Halderberge de mogelijkheid geboden een bouwkaavel te ontwikkelen, binnen de z.g. bebouwings-concentraties. De bedrijven die verplaatst worden, komen in de zgn. Landbouw ontwikkelingsgebieden. Dit zijn nog open gebieden, aangewezen door de provincie, waar zich nieuwe bedrijven kunnen vestigen uit de kwetsbare gebieden, o.a. uit natuurgebieden, en uit kernrandzones van dorpen. Deze geweldige operatie heeft tot doel, en men slaagt daar ook in, de milieubelasting en ammoniakuitstoot sterk af te laten nemen.

De Brabantse MilieuFederatie (BMF) die pleitte voor het voorkomen van verdere versterking, had flinke kritiek. De BMF was de enige in het panel van water, natuur, gemeente en agrarische bestuurders die weinig positief was over de Reconstructie. Volgens de BMF sneuvelen er essentiële waarde van het platteland, als enkel de marktkrachten de ruimte krijgen.

De Z.L.T.O. daarentegen telde de zegeningen; de agrarische structuur gaat erop vooruit, de uitstoot van fijnstof, geur en ammoniak daalt en ook met het dierenwelzijn zijn we op de goede weg.

Minister Verburg van LNV was lovend over de Reconstructie. Het begon stroef, het laaghangend fruit is geplukt, nu is het de tijd voor het fruit dat hoger hangt.

In de beginfase was het gemakkelijk scoren, het is

nu tijd om door te pakken. Het gas moet er op blijven.

Weerleg valse beelden en verkeerde beeldvorming, blijf in dialoog. Benut de nieuwe kansen voor inpassing in het landschap.

Ook de waterschappen hebben een belangrijke opgave om de natuurwaarde langs kreken en waterlopen te herstellen en uit te breiden. In Brabant moet er nog ± 20000 ha aangekocht worden om de natuur te versterken. Dat gaat niet zo eenvoudig. Dit gaat gepaard met aankopen en ruilen van landbouwgronden t.b.v. van de agrarisch bedrijven. In ons eigen Halderberge, is er een opgave om langs de Mark en de Laak natuurvriendelijke oevers aan te leggen. Langs het Mark-Vliet kanaal naar Stampersgat is het uitgevoerd.

Ook het aanleggen en verbeteren van fiets- en voetpaden voor de recreatie staat hoog in het vaandel. In Halderberge vallen we onder het gebiedsplan "De Brabantse Delta", onder bezielende leiding van Gé Brogtrop, met als belangrijkste opdracht: maak er een mooi landschap van, waar men kan werken, ontwikkelen en recreëren, met behoud van cultuurhistorische waarde.

Het was voor ons een bijzonder interessante dag.

Heeft u vragen dan kun je die altijd bij mij stellen.

Kees Rommens

Vakantie gevoel

“Het zit er weer op!

Een uur gewerkt en je zit weer helemaal in het oude ritme!

Het lijkt wel of ik niet weg geweest ben!

Nog 50 weken werken en dan mag ik weer op vakantie!”

Allerlei reacties hoor je op het moment dat de vakantie erop zit. Uit beleefdheid of uit echte interesse vragen mensen elkaar hoe ze het gehad hebben. De reacties zijn vaak divers: van allerlei vakantie-ellende (kapotte auto's, slechte accommodatie, enz.) tot euforische verhalen (over de omgeving, de mensen, het eten enz) betreffende het vakantieland.

Ik moet eerlijk zeggen dat ik eigenlijk niet zo'n vakantieganger ben. Ik ben heel erg graag gewoon een paar weken thuis. Klusjes opknappen die zijn blijven liggen (zoals wat verwerk of gewoon opruimen), of gewoon lekker 's avonds even bij vrienden op bezoek en een pilsje drinken, of gewoon een dag niet te veel doen en dan zeker niet te veel op je horloge kijken. Dat alles gecombineerd met de diverse vakantietradities als een dagje naar Antwerpen, de Draai van de Kaai en natuurlijk de polderloop.

Tevens heb ik het er ook niet zo op om van die lange autoritten voor mijn kiezen te krijgen. Maar.... je bent natuurlijk niet alleen en mijn vrouw Will en de kinderen (hoewel iets minder) denken daar anders over. En dat snap ik ook wel. Als je niet oppast, is ook de vakantie weer een “sleur” van wasjes draaien, eten koken en stofzuigen.

Dus toch weer maar eens gekeken waar we een paar weken prettig zouden kunnen vertoeven. In het verleden zijn we al eens een paar keer naar Frankrijk geweest. Ook Zeeland is bij ons een favoriete vakantiebestemming. Maar 2 jaar geleden zijn we naar Italië geweest. In het verre verleden zijn Will en ik ook wel eens een week in Florence en Rome geweest, maar 2 jaar geleden dus voor het eerst met het gezin naar Italië, in de streek de Marche. En dat was heel goed bevallen. Dus weer maar eens wat gezocht in het land van La Dolce Vita. Na wat zoeken kwamen we uiteindelijk bij een heel leuke accommodatie in Umbrië terecht, zo'n 125 km onder Florence.

Een appartement in een met veel liefde en aandacht gerestaureerd 13^e eeuws klooster met een zeer geriefelijk zwembad erbij. Op onze slaapkamer hadden we zelfs een altaar!! In totaal was het voormalige klooster verdeeld in zo'n 8-9 appartementen, bijna allemaal bezet door Belgen en Ne-

derlanders en een enkele Italiaan.

Het proces van “unwinding”, zoals de Engelsen het noemen, kon beginnen. De veer die al de weken daarvoor is opgedraaid kreeg de kans om even terug af te draaien. Om daar zo vroeg mogelijk mee te kunnen beginnen, hebben we met de autoslaaptrein gereisd. Ik kan dat iedereen aanraden! Je rijdt om 17.00 uur in Den Bosch je eigen auto op de trein, om 18.30 uur krijg je je (privé) coupe aangevoerd en om 19.00 uur ben je onderweg naar Bologna. Vanaf dat moment kun je gezellig wat kletsen, speeltjes doen, lezen, buiten kijken, wat eten (je krijgt een simpel maar lekkere maaltijd) en natuurlijk ook slapen, dus op het moment van vertrek is het “unwinden” al begonnen.

Om 14.00 uur kwamen we de andere dag in Bologna aan daarna kon de reis vervolgd worden richting het meer van Trasimeno. Ik zal het hier niet hebben over het prachtige Assisië, het drukke Perugia of het onovertroffen Sienna, het pittoreske Cortona en al die andere schilderachtige Italiaanse steden en dorpjes die we in de 2 weken dat we daar waren hebben bezocht. Dat kunnen anderen beter beschrijven dan ik. Wat me van deze vakantie vooral is bijgebleven is dat je weer eens tijd voor elkaar had. Dat je eens gezellig met elkaar wat kon kletsen. Dat je ook met mensen die je nog nooit gezien had (in ons geval waren het Katwijkers) in korte tijd toch een band krijgt en geweldige gesprekken kunt voeren (tot en met alle wereldproblemen toe). Ik geloof eerlijk gezegd niet zo in die vakantievrindschappen maar als ik een keer in Katwijk in de buurt ben, zal ik er zeker eens langsrijden.

Ik doe nergens zielig over, maar het is natuurlijk zo dat ik in de loop van het jaar veel weg ben. Als je dan tijdens zo'n vakantie weer eens wat tijd hebt voor elkaar dan is dat gewoon lekker. Aardige bijkomstigheid is dat onze 2 oudste jongens de leef-

tijd hebben dat ze een pilsje mogen drinken en dat dat toch een grappig gevoel geeft als je dan met die mannen op een terrasje zit en genoeglijk achter een pot bier over van alles en nog wat aan het keuvelen bent. Een bijzondere ervaring was ook dat ik een paar keer met ze ben gaan golfen. Ik ken de vooroordelen die er zijn ten aanzien van de golfsport maar ik moet zeggen als je dan zo samen langs de holes loopt en klets wat bij over van alles en nog wat, dat dat zeer ontspannend maar ook zeer genoeglijk is. Het was sowieso een prachtige baan gelegen in het prachtige Italiaanse landschap, maar voor onze jongens kwam er nog een extra dimensie bij met huren van een golfkarretje!!! Omdat we de kermis in Oud Gastel moesten missen hadden we een prachtig alternatief voor de botsauto's. Natuurlijk verschrikkelijk decadent maar wel erg leuk. En als je daar zo samen wat golft, wat loopt, wat rijdt en wat kletst dan heb je ook wat meer tijd en aandacht voor elkaar. Dat geeft dan toch wel, los van alle andere ervaringen een geweldig bijzonder vakantie gevoel.

Als je dan weer terug in Gastel bent, denk je: dat moeten we vast houden. Ik had daarna nog een

paar weken vrij voor de klusjes thuis dus dan lukt dat wel. Maar op het moment dat het werk en de scholen weer beginnen verval je toch weer redelijk snel in het oude stramien van rennen en druk, druk, druk. En daar is misschien ook niets mis mee en dat heeft ook zijn charme, maar het gevoel van de afgelopen vakantie pakken ze me niet meer af. Ik kijk bijna weer uit naar de volgende vakantie. Het mot nie gekker worre!!!

Jan Paantjens (en de rest van ons gezin)

p.s de foto's worden geplaatst met goedkeuring van onze mannen!

CDA
HALDERBERGE

Johan Paantjens
Voorzitter
Tel: 0165-
513778

Gied van Lier
Secretaris
tel: 0165-
502933

Arjaan Jansen
Penningmeester
Tel. 0165-
504161

Leen Ribbens
Tel: 0165-502610

Kees Groen
Tel: 0165-508172

Louise Heijnen
Tel. 06-54344750

Roeland van
Woerkom
Tel.: 06-10269712

Een mooie toekomst voor Halderberge

Ik geloof dat Halderberge in de toekomst een hele mooie gemeente wordt, waar het prettig leven is. In alle kernen wordt hard gewerkt aan allerlei ontwikkelingen. Soms zijn er wat hobbels te nemen; daardoor loopt de één wat achter en voor de andere kern is het wat minder complex en gaan de stappen wat sneller. Verschil zal er blijven tussen de dorpskernen, elk met een eigen identiteit, maar ook met een gemeenschappelijk belang. Samen zijn we Halderberge, maar soms voelt dat nog niet zo. Ook buiten Halderberge is een wereld waar wij ons in bewegen. Ik denk dat het van belang is verder te denken dan het dorp, de gemeente. Ook bij de ontwikkelingen van onze plannen moeten we rekening houden met onze omgeving en onze kracht als groene gemeente benutten. Denken met een visie is dus belangrijk.

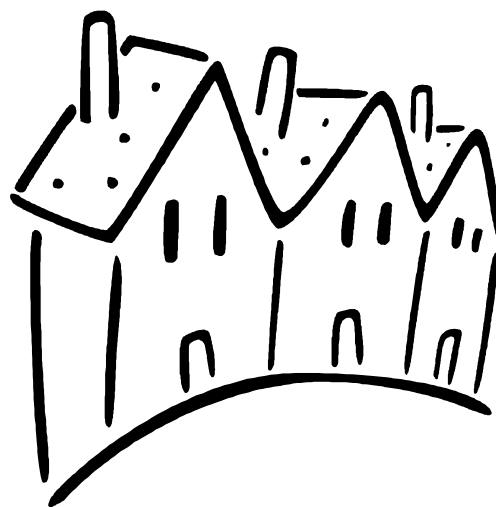
Ik ben blij met de ontwikkelingen in Bosschenhoofd. Het is goed dat er huizen worden gebouwd, niet alleen voor Bosschenhoofd maar ook voor de andere dorpen. Bosschenhoofd krijgt de kans om een volwaardig dorp te worden met basisvoorzieningen. Als we niet zouden investeren zou het dorp steeds minder voorzieningen hebben en daardoor steeds minder leefgenot hebben. Je zult zien dat ook het verenigingsleven een nieuwe impuls zal krijgen. Meer inwoners in Bosschenhoofd betekent ook dat er meer verkeer komt. Daar zitten we dan net niet op te wachten, vandaar dat we zoeken naar verkeersremmende maatregelen. De nieuwe inwoners gaan zich dus niet alleen bewegen in Bosschenhoofd, maar zullen gebruik maken van winkels, verenigingen en recreatiemogelijkheden van de andere dorpen. Wat willen we nog meer als Halderberge, ik zie veel mogelijkheden. Wat mij betreft zijn de nieuwe inwoners van Bosschenhoofd van harte welkom en ik hoop dat zij heerlijk kunnen wonen en leven in Halderberge. Zij maken het mo-

gelijk om de nabije toekomst te creëren. De grote bedrijven die vaak zijn gevestigd in de gemeenten om ons heen bieden graag werk aan, we zullen gaan winkelen en uitgaan in de grotere steden. Prima, daarna kunnen we weer heerlijk genieten van onze rust en mooie groene omgeving.

Een volgende stap zal zijn de rust te bewaren, het groen moeten we bewaken, teveel woningbouw is een bedreiging voor onze gemeente. Het zal een kunst zijn de balans te blijven zoeken te midden van alle veranderingen in de wereld. Een andere stap is ervoor te zorgen dat de inwoners zich ook zien als inwoner van Halderberge. Alleen kunnen we het niet, samen wel! Nog vele stappen zullen volgen.....

Ik ben trots dat ik samen met jullie kan meedenken over de toekomst van onze dorpen en draag dan ook graag mijn steentje bij.

Astrid Kleuskens

C

D

A